

85 87

Hoorzitting maandag 20 januari 2014
Aanvang 11.00 uur

Openbaar Ministerie/College van PG
Paleis van Justitie Den Haag
Nader te bepalen zaal ten overstaan van
ten overstaan van een samengestelde ambtelijke ad-hoc commissie
van het ministerie van Veiligheid en Justitie bestaande uit de ambtenaren:

Mr. H. Vreugdenhill, plaatsvervangend hoofd van de afdeling Bestuurlijke en Jur. Zaken
(voorzitter)

Mr. P. Hirshhorn, senior medewerker Bestuurlijke en Juridische Zaken (Lid)

Mr. K. van den Bogaard, medewerker Bestuurlijke en Juridische Zaken. (Lid)

Rolno.: PaG/BJZ/45055

Casus : Vuurwerkkramp Enschede- WOB
Besluit: Hoofdofficier van Justitie d.d. 8 juli 2013
van Regio-Parket Oost Nederland op grond van de WOB
en Archiefwet m.b.t. VerEsal-onderzoeksrapport en bijlagen.

Reclamant : R.J. Bakker wonende te Enschede
Gemachtigde: Jur. Adv. J.P.E. Baakmanwerkzaam bij
Rechtspraak BAWA te Haaksbergen
en de European Multilateral Law Service Group (EMLS)

Bezwaarschrift d.d. 8 oktober 2013 van reclamant Dhr. R.J. Bakker

Verweerder : De Minister van Veiligheid en Justitie
Gemachtigde : College van Procureurs-Generaal

Verweerschrift niet ingediend door de Minister.

M.d.V., Leden van de hoorcommissie,

86 88

INLEIDING

Bij rekest d.d. 26 juli 2013 heeft reclamant (alstoen verzoeker) hierna te noemen Bakker openbaarmaking gevraagd van het complete VerEsal -onderzoeksrapport inclusie alle bijbehorende onderliggende stukken en bijlagen o.g.v. de WOB en Archiefwet waaronder ook begrepen afschriften van e-mails, brieven enz. De minister heeft middels tussenbesluit van 20 augustus 2013 de te nemen beslissing met vier weken verdaagd.

Bij op rechtsgevolg gericht besluit van 8 oktober 2013 heeft de plaatsvervangend Hoofdofficier van Justitie mr. A.C. Maan namens de minister Opstelten het verzoek ondergeven van zijn motivering(en) afgewezen

FORMEEL PUNT.

In voornoemde beschikking van 8 oktober 2013 valt niet te lezen dat dit besluit door of namens de Minister van Veiligheid en Justitie is genomen weshalve reeds om deze reden alleen al het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Nu ook niet uit de stukken blijkt dat de Minister zelf deze zaak kent is reparatie/herstel via de beschikking op bezwaar in casu niet op zijn plaats omdat het besluit formeel gezien onbevoegdlijk is genomen en ook niet omdat de Minister niet is opgeroepen voor deze hoorzitting. Zulks klemt des te meer nu deze Awb-hoorzitting kennelijk niet-openbaar is.

Zulks zou anders kunnen zijn als het PG een openbare Awb-hoorzitting had uitgeschreven doch zulks is, gezien de tekst van de oproep geen sprake. Bakker draagt geen wetenschap van de motieven van de ambtenaren van het College van PG om deze zitting achter gesloten deuren te houden en om via deze constructie de Minister buiten te sluiten.

BEZWAAR

Tegen voornoemde beschikking van 8 oktober 2013 heeft Bakker tijdig binnen de Awb-termijn op 15 oktober 2013 een gemotiveerd Awb-bezwaarschrift ingediend weshalve Bakker ontvankelijk is te achten in diens bezwaren. Indien de hoorcommissie t.a.v. dit formele punt m.b.t. ontvankelijkheid beletselen ziet wordt vooreerst door Bakker verzocht aan Uw commissie deze thans aan de orde te stellen. Bakker merkt op voorhand op dat in casu het begrip belanghebbende in de zin van de Awb i.c. is gelegen in het belang dat de Wet Openbaarheid van Bestuur dient, namelijk het voor eenieder inzichtelijk kunnen krijgen van documenten die ten grondslag zijn gelegd aan bestuursbesluiten beschikkingen van bestuursorganen zoals die gelden onder de wetten BAB, AROB en de huidige AWB.

Bij besluit van 8 oktober 2013 heeft de voornoemde plaatsvervangend Hoofdofficier van Justitie mr A.C. Maan namens minister Mr. Opstelten het verzoek tot openbaarmaking van het VerEsalonderzoeksrapport met bijbehorende stukken afgewezen. Het is Bakker niet bekend of de Minister Opstelten het wob-rekest zelf daadwerkelijk onder ogen heeft gehad.

Bakker acht het niet juist dat deze hoorzitting achter gesloten deuren wordt gehouden en protesteert daartegen. De Algemene wet bestuursrecht stelt dat hoorzittingen openbaar zijn althans in het openbaar behoren aan te vangen behoudens de in de Wet bepaalde uitzonderingen. Deze doen zich in casu niet voor en ook de staatsveiligheid is niet in geding.

87 (89)

Tegen voornoemde beschikking van 8 oktober 2013 heeft Bakker binnen de Awb-termijn op 15 oktober 2013 een gemotiveerd ontvankelijk Awb-bezwaarschrift ingediend. Indien de ad-hoc hoorcommissie t.a.v. dit formele punt beletselen ziet wordt vooreerst door Bakker aan Uw commissie verzocht na pleidooi deze thans eerst aan de orde te stellen.

In bezwaar is reeds afgegeven dat de bezwaren van Bakkers het zich richten tegen alle onderdelen van het de beschikking van 8 oktober 2013 en tegen de gekunstelde samenhang van de onderdelen. Bakker heeft in bezwaar reeds aangegeven zich niet verenigen met de overwegend afwijzende beschikking en hem inzichtelijkheid van documenten wordt onthouden en dat hij daardoor de juistheid van de besluiten en besluitvormingsprocessen van de Minister niet kan beoordelen en doorgronden. Zulks klemt des te meer aangezien de destijds de betrokken minister de heer Donner was die thans vice-voorzitter van de Raad van State is en onder koning van Nederland. Niet kan worden gezegd dat hij gecharmeerd is van de WOB. Waar wereldwijd mensen in de moeilijkste omstandigheden van eerlijke informatie worden onthouden weten wij dat betrouwbaar nieuws en informatie mensen nodig hebben om in een democratie te kunnen leven. Daarom moet niet te onpas een beroep op de WOB de grond worden ingeboord indien te geven antwoorden of afschriften van documenten die politiek gezien soms zeer pijnlijk kunnen zijn voor bestuurders en/of oud bestuurders.

x kh

Op blz. 1 van het besluit van 8 oktober 2013 stelt de Plv-Hoofdofficier dat hij namens de minister een inventarisatie heeft doen (laten) uitvoeren. Niet vermeld wordt wie de inventarisatie heeft uitgevoerd en bij welke instanties onderzoek en inventarisatie hebben plaatsgevonden. Nu het besluit van 8 oktober jl onvoldoende is gemotiveerd c.q. onvoldoende is geduid kan het bestreden besluit niet in stand blijven en ligt voor vernietiging gereed onder gegrondverklaring van het bezwaarschrift, waarvan akte.

En verder ~~90~~ zien wij op blz 1 en doorlopend naar blz. 2 van het bestreden besluit onder het kopje **Wettelijk kader** dat de minister niet verder komt dan het citeren van wetteksten met name de artikelen 7 en 10 van de WOB. De weigering baseert de Minister op art. 10 tweede lid aanhef onder c, e, en g van de Wet Openbaarheid van Bestuur .

Bakker ziet niet waarom het deel van het VerEsal rapport welke slaat op de opdrachten voor nader onderzoek (aangehaald op blz. 2) ingevolge de WOB te verstrekken nu de Minister deze niet in "zijn" weigeringsbeschikking heeft betrokken.

Niet valt in te zien waarom die delen van het rapport die samenvattend in een persbericht worden genoemd niet in afschrift is verstrekt aan Bakker.

Op blz. 3 van het besluit van 8 oktober 2013, vierde alinea, wordt gesteld dat het door het onderzoeksteam gehoorde getuigen op vrijwillige basis hebben meegewerkt en vrijwillig medewerking hebben verleend. Nu niet is gesteld en niet is gebleken dat er voorwaarden zijn gesteld door de getuigen wordt art. 10, tweede lid , aanhef en onder g oneigenlijk gebruikt om niet tot openbaarmaking en afgifte van VerEsal rapport over te gaan. De Minister heeft geen enkel stuk overgelegd waaruit zou blijken dat dit de getuigen is gevraagd weshalve de motivering van dat weigeringsdeel Bakker toeschrijft aan de onbepaalde werking van de fantasie van de Minister (lees ambtenaren) om deze zaak gesloten te houden. Verder moet worden gesteld dat de minister slechts in algemene zin stelt dat te ruime openbaarmaking van het gevraagde rapport tot onevenredige benadeling van de Staat zou kunnen leiden.

88

~~90~~

Bakker merkt op dat indien de stelling van de Minister juist zou zijn – desneen – het rapport gewoon openbaar had kunnen worden gemaakt onder gemotiveerd weglaten van die delen die slaan alsdan op de beweerdelijke te ruime informatie.

Het hiervoor gestelde geldt eveneens m.b.t. de ongemotiveerde bewering van de minister dat vrijwillige verstrekte informatie geheim moet blijven omdat anders onevenredige benadeling van politiconderzoeken teweeg zou brengen.

Voorts is Bakker van mening dat uit het besluit van 8 oktober 2013 niet is gebleken dat voor al het overige door de gevraagde openbaarmaking van het VerEsal rapport onevenredige benadeling zal plaatsvinden.

Nu het bestaan van nadeel zelf al niet kan worden vastgesteld doordat geen enkele duiding is gegeven en de Minister niet deugdelijk heeft gemotiveerd waarom openbaarmaking van de rapporten zal leiden tot onevenredige benadeling had het verzoek van Bakker, alstoen verzoeker, niet mogen worden afgewezen middels clichématige op- en bemerkingsen en overschrijven van wetteksten. De weigeringsbeschikking van de minister dient mede o.g.v. artikel. 7:12 van de Awb te worden vernietigd.

Pagina 3 van 8 oktober 2013 doet de Hoofdofficier namens de minister ten onrechte een beroep op de uitzonderingsgrond ex artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. Het beroep van de minister om deze weigergrond te hanteren kan niet slagen want aan drie essentiële voorwaarden is niet voldaan. Het onderbouwde bestaan van nadeel is niet vastgesteld en niet is aannemelijk gemaakt door de minister dat dat het nadeel onevenredig is en daar komt nog bij dat de minister het belang bij het beweerdelijk voorkomen van beweerdelijk onevenredig nadeel niet tegen het algemene of publieke belang bij informatieverstrekking heeft afgewogen.

Voor zover de Minister zou menen dat het hier een weigeringsgrond als bedoeld in art. 10 lid 2 onder e zou betreffen, merkt Bakker op dat dit geen absolute weigeringsgrond is.

Nu de minister zich hier ook ongemotiveerd op beroept had het op de weg van de Minister gelegen ter zake in afweging te maken worden tussen het belang van openbaarmaking van de betreffende informatie en het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. De Minister heeft deze belangenafweging als wettekst overgenomen doch nagelaten de toepassing daarvan m.b.t. het door reclamant Bakker, alstoen in hoedanigheid van verzoeker, ingediende wob-rekest, niet gemotiveerd en met redenen omkleed aangegeven weshalve de vraag rijst wat wordt hier oneigenlijk geheim gehouden

Naar rechtsopvatting van Bakker zou de belangenafweging in het voordeel moeten uitvallen van het publieke belang ter zake van niet alleen het VerEsal-rapport maar ook de openbaarmaking van de betreffende namen. Bakker merkt in dat verband op dat dit verband is dat het slechts om namen gaat, welke gegevens niet of nauwelijks privacy gevoelig zijn (anders dan bijvoorbeeld bankrekeninggegevens, privéadressen, etc.). Uit de jurisprudentie blijkt bovendien dat met betrekking tot ambtenaren slechts in beperkte mate een beroep kan worden gedaan op het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer waar het hun beroepshalve functioneren betreft waarvan akte. Het betreft hier het beroepshalve functioneren van ambtenaren en niet-ambtenaren en zij zijn vanuit hun hoedanigheid als ambtenaar en niet-ambtenaar als vertegenwoordiger(s) van diverse overheden aanwezig bij de verschillende overleggen en/of beroepsmatig betrokken bij het VerEsal-onderzoek en redigeren en concipiëren van het VerEsal-onderzoeksrapport.

89 91

Daarom valt niet in te zien waarom de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer dan zwaarder zou wegen dan het belang van de openbaarmaking van hun namen. Voornoemde weigeringsgrond is gekunsteld voorgesteld door de Minister en kan in rechte niet in stand blijven, waarvan eveneens akte.

Een democratie kan niet functioneren zonder zekere vormen van openbaarheid. De maatschappelijke onrust n.a.v. de Enschedese vuurwerkramp is niet weggeëbd. Dat mede vanwege het feit dat de minister van Veiligheid en Justitie respectievelijk de secretaris-generaal mr. J. Demmink alles uit de kast haalt om geen transparantie, doorzichtigheid en inzichtelijkheid hoeven te verlenen waardoor prangende vragen niet worden beantwoord en de Enschedese vuurwerkramp voor vele onbeantwoorde vragen kent en vele open uiteinden blijft houden. Zulks klemt des te meer nu de verantwoordelijk ten tijde van de vuurwerkramp Minister Donner was die thans onderkoning van Nederland is en de baas bij de Raad van State. Het is bekend van Donner dat hij voorstander is om de Wet Openbaarheid van Bestuur af te schaffen omdat het zoveel werk betekent voor de ambtenaren en dus geld kost. Zijn reden omschrijving dat van de WOB misbruik wordt gemaakt doet niet alleen voor vele staatsrechtgeleerden vreemd aan maar ook voor Bakker.

Bakker doet hier ter hoorzitting tevens een beroep op het feit dat het hier ook om milieu-informatie gaat. Voor milieu-informatie zijn in internationaal verband regels gesteld over de toegang tot informatie mede i.v.m. ter voorkoming van milieurampen (o.a. Soveso-richtlijn 2003/4/EG en Verdrag van Aarhus enz.) Bakker merkt in dat verband op dat de beoordeling van verzoeken om milieu-informatie een ruimer beoordelingskader geldt.

Het onderhavige verzoek, thans bezwaar betreft een geval waarin de parlementaire geschiedenis van de Wob aangeeft dat de mate waarin het van belang is dat het publiek van de informatie kennis neemt relevant is en bijzondere betekenis moet worden toegekend. De gevraagde transparantie en openbaarmaking strekt er mede toe dat de calamiteiten van de vuurwerkrampen Culemborg en Enschede zich niet opnieuw zich zullen voordoen.

De heer Bakker wijst de minister er op dat het argument dat het openbaar maken van het vuurwerkramponderzoeksrapporten en het VerEsalrapport de opsporing en vervolging van strafbare feiten in de toekomst zal bemoeilijken omdat minder vaak aangifte zal worden gedaan niet voldoende is om een beroep op art. 10 lid 2 onder c Wob te rechtvaardigen. (Vz. ARRS 27 -06- 1991, Gst. 6961, 12 met annotatie van Mr. A.A.L. Beers) . Bijzonder aandacht vraag Bakker voor het feit dat van alle personen die openbare gezagsdrager zijn hun beroep op de persoonlijke levenssfeer dient te wijken. Overigens betwist reclamant alle geponeerde stelling(en) van de hoofdofficier respectievelijk de minister.

Bakker vindt op goede gronden dat de minister niet duidelijk heeft gemaakt dat de in art. 10, onder c, e en g, van de Wob genoemde belangen in het geding zijn en hoe die zijn afgewogen tegen het belang van openbaarmaking.

Dat belang is mede gelegen in het feit dat openbaarmaking kan bijdragen dat voorkomen wordt dat dezelfde fouten worden herhaald in Nederland en overige EU-lidstaten. Het dichttimmeren om te voorkomen dat de ware toedracht bekend wordt is strijdig met het Unierecht, waarvan akte.

90 92

Bakker verwijst de minister naar de gevolgen van de vuurwerkcramp te Enschede waar alstoen niet voldaan werd aan o.a. het bestuursrechtelijke regiem en verkeerde bestuurlijke gegevens als software-informatie diende voor de brandweer die daardoor waarschijnlijk verkeerd zijn aangestuurd. Welk bedrijf zit op welke plek en met welke chemische en/of ontplofbare stoffen wordt gewerkt c.q. liggen er opgeslagen zijn gegevens die van cruciaal belang zijn bij rampenbestrijding. Eveneens is van eminent algemeen belang de volledige transparantie naar de gang van zaken rondom A. de V. , het rode sportbroekje, het omgaan met het bewijsmateriaal en het omgaan met de afgegeven signalen dat A de V. niet de dader kon zijn.

Ook voor de toenmalige officier van justitie die destijds de leiding had over het Tolteam en die thans tot de rechterlijke macht is toegetreden is het mede van belang dat op alle openstaande vragen een antwoord wordt gegeven en dat volledige transparantie wordt gegeven. De Minister heeft geen stuk overgelegd waaruit zou kunnen blijken dat deze voormalige officier van justitie zich tegen openbaarmaking verzet.

Bakker is verder van mening dat het horen vandaag niet door U dient te geschieden omdat U als ambtenaar te veel bent betrokken bij het vuurwerkproces. Twee leden van deze hoorcommissie hebben zelfs de tolteamrechercheur die ontslagen is om dat hij wees op de tunnelvisie van de leiding van het Tolteam om de makkelijke verdachte Andre de V. achter de tralies te krijgen thuis bezocht. Bakker protesteert dan ook tegen deze samenstelling van de hoorcommissie. Niet wraken om de wraak maar om de leer van de rechtszuiverheid.

Bakker merkt op en vraagt akte van zijn stelling dat het belang dat met openbaar maken van de verzochte stukken is gediend en in geding is, het integriteitsbelang van het openbaar bestuur en de belangen die de minister in zijn weigeringsbeschikking van 26 juli 2013 heeft verrat overstijgt.

Bakker wijst U er op rechtens dient te worden uitgesproken of de Nederlandse rechter wel of niet bevoegd is om deze zaak te behandelen nu een voormalig officier van justitie die bij de vuurwerkcramp cq afwikkeling was betrokken thans rechter. De Rechtbank sector bestuursrecht behoort tot de rechterlijke macht doch een uitspraak van die rechterlijke macht kan terzijde worden geschoven door de Raad van State die niet tot de rechterlijke macht behoort. Na het van Bentem-arrest is de hobbel verwijdering artikel 120 grondwet niet genomen.

Het belang dat met openbaar maken van de verzochte stukken in geding is ook het integriteitsbelang van het openbaar bestuur, het belang van de rechtszuiverheid en overstijgt ook de belangen van Minister Opstelten. Zulks klemt des te meer nu Bakker vandaag in deze VerEsalzaak toelichtend stelt dat het beroep van het bestuursorgaan op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer ex artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob niet kan slagen en in het verlengde daarvan ook niet een beroep op artikel 10, eerste lid, van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM. Bakker wijst Uw hoorcommissie op o.a.de eerbiedigende werking van de uitspraak van de Raad van State de dato 16-1-1997 no.: H01.96.0140 (LJN AH6440).

Daarnaast wijst Bakker hier ter hoorzitting de minister er op dat ook de einduitspraken van de Raad van State in de vuurwerkcrampzaak kunnen niet in stand kunnen blijven. Ten kantore van de gemachtigde van Bakker zijn reeds opdrachten binnengekomen om herzieningsprocedures op te starten.

91 93

De thans gewezen uitspraken conflicteren met het formele Europese en nationale procesrecht en zij bieden geen effectieve remedie op grond van het EVRM-verdrag (o.a. met art 6 / 13 EVRM) nu immers ook ingevolge art 120 van de Nederlandse grondwet bestuurlijk Nederland zijnde de Eerste en Tweede Kamer de rechterlijke macht de bevoegdheid hebben onthouden om deze wet-bepaling zelf te toetsen. Zoals reeds geduid heeft na het Benthem en jet zogeheten Hurk-arrest onvoldoende wetreparatie plaatsgevonden

Zoals hierboven aangegeven was de heer Donner de verantwoordelijke Minister van Justitie w op 13 mei 2000. De heer de Vries was in 2000 Minister van Binnenlandse Zaken en is thans senator in de Eerste Kamer. De heer de Grave was in 2000 Minister van defensie en is thans lid van de Eerste Kamer . De heer Oosting was in 2000 de Nationale Ombudsman en die is thans Staatsraad bij de Raad van State.

De huidige minister van Justitie is van de VVD en die zelfde VVD heeft zowel de Minister als wel de staatssecretaris op de hoogste post van Justitie zitten. Daarnaast onderneemt het VVD-Tweede kamerlid Taverne initiatieven om via een zeer recente ingediend wetsvoorstel de rechtspraak een andere richting te laten aannemen. Volgens Bakker de verkeerde richting want het voorstel probeert de zelfstandige waarborgfunctie van de rechter ten opzichte van de overige staatsmachten waar het gaat om het verzekeren van het respect voor grondrechten juist te minimaliseren. Het wetsvoorstel Taverne is gericht op het verminderen van de rechtstreekse doorwerking van internationaal recht in de Nederlandse rechtsorde via de rechter. Volgens het voorstel zou de rechter wetten niet meer mogen toetsen aan mensenrechtenverdragen. Zes Mensenrechten vormen de ruggengraat van onze beschaving. Bakker doch ook vele anderen vinden dat Nederland die moeten koesteren en niet moet proberen erop te bekniptelen. Door zulke rechten vast te leggen in de grondwet of in een verdrag worden zij van een hogere orde verklaard en buiten het bereik geplaatst van toevallige tijdelijke politieke meerderheden. Die waarborg wordt ingekrompen indien de toetsing aan mensenrechtenverdragen enkel aan de wetgever zou worden overgelaten. Omdat de Nederlandse rechter wetten niet mag toetsen aan de Grondwet, zou aanvaarding van het voorstel van Taverne een verzwakking van onze rechtsstaat betekenen.

Ook in het licht van het voornoemd voorstel van het Tweede Kamerlid Taverne ligt het in de rede om de vragen rechtsreeks aan het EU-Hof van Justitie te Luxemburg te stellen en niet aan de Raad van State omdat die in een competentiestrijd is verwickeld met de Hoge Raad. Artikel 120 van de Nederlandse Grondwet conflicteert met het Unierecht. In de EU kennen alleen Nederland en Finland zo'n "handen van rechters achter op de rug bindend systeem.

Het openbaarheidsbelang is ook het belang Bakker, van de buurt van de plek des onheils en de bevolking van Enschede en het belang van de dissidente tolrechercheurs en van wijlen Andre de V. zodat ook zijn naam alsnog kan worden gezuiverd.

In de parlementaire geschiedenis m.b.t. de totstandkoming van de WOB is niet te lezen dat de WOB pas effectief kan zijn na verstrijking van verjaringstermijn. In principe kan elke bestuurlijke aangelegenheid onderdeel worden van een juridische procedure. Onder verwijzing naar termijnen van verjaring zou elke verzoeker dus ook hier Bakker op deze manier door de Minister. het "spreekwoordelijke bos" kunnen worden ingestuurd.

Juist het niet openbaar maken van alle rapporten en stukken vergroot de maatschappelijke onrust extra .

Bakker sluit niet uit dat de weigering om gevolg te geven aan het WOB-verzoek te maken kan hebben met de politieke en institutionele gevoeligheid van het onderwerp vuurwerkkramp-Enschede. Het beweerdelijke door het O.M. gestelde belang welke er zou kunnen zijn vanuit een aangifte van een van de voormalige directeuren van SE Fireworks ligt niet in de rede omdat o.a. de aangifte is geseponoord en voor het overige valt niet in te zien waarom bij beweerdelijk deelbelang namen en/of passage niet kunnen worden geanonimiseerd en/of zwart kunnen worden gemaakt, weshalve het argument ex aft. 10 tweede lid, aanhef onder c kan worden gepasseerd. De weigeringen en motiveringen van de Minister wordt door Bakker verworpen. Eventuele namen van ambtenaren en niet-ambtenaren des nodig zwart kunnen worden gemaakt. De openbaarmaking remt geenszins de bereidwilligheid om mee te werken aan een vrijwillig onderzoek althans levert dit geen grond ingevolge de WOB alsdan niet van toepassing te doen laten zijn, dat van onevenredige benadeling geenszins is. In zijn algemeenheid kan nog worden gesteld dat het voldoen aan de voor de functie van ambtenaar vereiste bevoegdheid te beschouwen is als een aspect van het beroepshalve functioneren van de desbetreffende ambtenaren en, dat waar het beroepshalve functioneren betreft, slechts in beperkte mate een beroep kan worden gedaan op het belang van de persoonlijke levenssfeer en dit geldt ook voor ambtenaren als voor niet-ambtenaren zoals o.a. burgemeesters, wethouders, en anderen.

Bij een andere beantwoording van deze vraag wijkt de rechterlijke toetsing van het bestuurlijk oordeel over de vraag of het openbaarheidsbelang meer of minder zwaar weegt dan de andere in de Wob genoemde belangen niet af van de (redelijkheids)-toetsing overeenkomstig het tweede lid van artikel 3:4 van de Awb. Bij die toetsing dient het uitgangspunt van de Wob - openbaarheid is regel - zwaar te wegen. Het rapport en stukken waarvan door Bakker openbaarmaking vraagt staat openbaarmaking niet in de weg. Ook niet de stelling van het bestuursorgaan dat eventueel toekomstig strafrechtelijk onderzoek naar de vuurwerkkramp te Enschede zou kunnen worden gefrustreerd Verder stelt Bakker dat blijkens de memorie van toelichting bij artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob deze uitzonderingsgrond beoogt te voorkomen dat de opsporing en vervolging van strafbare feiten zou kunnen worden gefrustreerd door openbaarmaking van gegevens die opsporingsambtenaren of het Openbaar Ministerie inmiddels hebben vergaard. Bakker erkent dat hieruit valt af te leiden dat de onderhavige uitzonderingsgrond in beginsel ook kan worden ingeroepen als het gaat om strafrechtelijke onderzoeken die nog niet in gang zijn gezet, doch naar het oordeel van appellant dient er dan in ieder geval wel een concrete aanwijzing te zijn dat een dergelijk onderzoek zal gaan plaatsvinden. De mogelijkheid stukken openbaar te laten maken zou anders te veel afhankelijk zijn van een onzekere toekomstige gebeurtenis, hetgeen zich moeilijk laat rijmen met het hiervoor tot uitdrukking gebrachte uitgangspunt van de Wet Openbaarheid van Bestuur.

Kort samengevat betekent dit dat niet dient te worden getoetst of de persoonlijke levenssfeer van de in de verzochte stukken genoemde personen wordt geschonden door openbaarmaking van die stukken, maar of het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer hier aan de orde is en zo ja, of het bestuursorgaan bij afweging van dat belang tegen het openbaarheidsbelang in redelijkheid heeft kunnen weigeren het de verzochte stukken openbaar te maken. Bakker is van mening dat niet voorbij kan worden gegaan aan het gegeven dat het Bakker voorkomt dat het allemaal ambtenaren betreft die beroepshalve functioneren waar slechte een zeer beperkt beroep mogelijk is op de van eerbiediging van hun persoonlijke levenssfeer. Omdat Bakker het litigieuze VerEsalonderzoeks-rapport niet kent ontkent hij bij gebrek aan wetenschap dat er sprake zou kunnen zijn van onevenredige benadeling voor de ambtenaren en/of de Staat der Nederlanden.

93

~~95~~

De minister is d.d. 2 december 2013 bekend geworden met de documentaire welke staat op www.devuurwerkkramp.nl. De ex-rechercheur Jan Paalman, die ooit deel uitmaakte van het rechteam dat de vuurwerkkramp in Enschede onderzocht, is met een documentaire over de ramp gekomen. Hij heeft de beelden online gezet op de website www.devuurwerkkramp.nl. De documentaire 'De vuurwerkkramp, een politieke doofpot' toont naar eigen zeggen nooit eerder uitgezonden beelden en geheime bandopnames en de documentaire geeft duidelijkheid over wat vooraf ging aan de vuurwerkkramp, wie er op het terrein waren van SE Fireworks op 13 mei 2000, wat er op het terrein gebeurde en hoe de overheid voor en na de ramp omging met het bedrijf. Na dertien jaar is nog steeds niet duidelijk hoe de eerste brand bij SE Fireworks in de wijk Roombeek is ontstaan. In totaal 23 mensen kwamen om het leven. Bijna duizend mensen raakten gewond. De complete wijk werd bij de explosie weggevaagd. Nu U kennis draagt van deze documentaire en U hier ter hoorzitting op is geweest door Bakker dient U in Uw advies aan de Minister dit mede te delen en de minister te adviseren dit in zijn heroverweging op het het bezwaarschrift gemotiveerd geuid mee te laten wegen in zijn te nemen beschikking op bezwaar. omdat de documentaire bij hem bekend was op moment van de te nemen beschikking ex-nunc.

De documentaire toont onder andere nooit eerder uitgezonden beelden en geheime bandopnames. Direct na de ramp bleken de vergunde containers door de gemeente Enschede een houten bodem te bevatten. Niet alleen Bakker maar ook de Enschedese bevolking en andere belanghebbenden willen weten waarom dit angstvallig door de leiding van het Tolteam uit het dossier gehouden. Daarnaast blijkt dat er door het Tolteam is geknoeid met het dossier vuurwerkkramp, de bewijsvoering en de verdachtmakingen rond André de Vries. Er waren twee rode broekjes die rondzwierven binnen het Tolteam, alsus de documentaire.

Uit de documentaire blijkt ook dat brandweermannen van de brandweer Twente niets durfden te verklaren uit angst voor ontslag. Volgens een oud-brandweerm medewerker is de leiding van de brandweer zelfs verantwoordelijk voor het overlijden van de vier brandweermannen op 13 mei 2000. Direct betrokkenen van de vuurwerkkramp werden door het Openbaar Ministerie bedreigd met vervolging als de waarheid aan het licht zou komen. Bakker gaar er (nog) vanuit dat de Minister de opkomende waarheidsvindingvragen niet uit de weg gaat middels poneren van dooddoeners en beroepen op uitzonderingsbepalingen.

Verder blijkt nu dat het enige doel van het Rijksrechercheonderzoek, dat werd ingesteld nadat het Bureau Interne Zaken tot de conclusie was gekomen dat de rechterlijke macht was misleid, was om juist deze conclusie onderuit te halen. Een onderzoeker, het hoofd van Bureau Interne Zaken politie Gelderland-Midden, praat voor het eerst over zijn bevindingen.

Het is ook voor de minister van Veiligheid en Justitie van eminent belang dat deze zaak niet eindigt bij het Europese Hof van Justitie te Luxemburg.

Er zijn geen relevante weigeringsgronden die zich tegen de door Bakker gevraagde openbaarmaking van het volledige VerEsal-onderzoeksrapport men bijbehorende bescheiden, bijlagen en stukken verzetten waaronder email-afschriften begrepen

Tot zover in eerste termijn.

Paul Baakman
Gemachtigde.

